



DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENTET

JUSTISDEPARTEMENTET	
16 JAN 2006	
SAKS NR:	200504026
AVD/KONT/BEH:	LOV/EO/MI
DDK NR:	187
ARKIVKODE:	

Justisdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Deres ref
200504026 EO HI/an

Vår ref
200600559-/GSB

Dato
12.01.2006

Høringsuttalelse – NOU 2005: 8 Likeverd og tilgjengelighet

Det vises til brev fra Justisdepartementet 7. juli 2005 vedrørende ovennevnte. Kunnskapsdepartementet ser det positive i intensjonene bak lovforslaget i NOU 2005: 8 og vil fremheve det omfattende arbeidet som ligger til grunn for lovutkastet.

Departementet har gjennomgått utkastet og vil særlig peke på følgende:

Når det gjelder kravet om universell utforming, ser det ut til å være et uavklart forhold mellom § 9 og § 11 i utkastet. Slik vi leser bestemmelsene vil begge paragrafene gjelde i forhold til den universelle utformingen av bygg. Det kan imidlertid se ut som paragrafene har noe ulikt innhold, og som vanskelig kan forenes. Det stilles også spørsmål ved om ikke den plikten for virksomheten som følger av § 9 første ledd - til å arbeide aktivt og målrettet for å fremme universell utforming innenfor virksomheten - er unødvendig. Det følger likevel av tredje ledd at virksomheten har plikt til å sikre universell utforming av virksomheten innen gitte rammer.

I forhold til kravet om *individuell tilrettelegging* i lovutkastet § 10, vil vi påpeke at kravet om *individuell tilpasning* utgjør noe av kjernen i opplæringsloven når det gjelder selve opplæringen og de fysiske rammevilkårene i til knytning til denne. Det fremgår at utvalget antar at deres lovforslag i denne sammenheng går noe lenger enn hva som følger av opplæringsloven, uten at det gjøres rede for hva forskjellen består i.

Kunnskapsdepartementet kan ikke se at opplæringsloven stiller mindre krav i denne sammenheng. Selv om man legger til grunn at det ikke er noen forskjell på den materielle rettstilstand som søkes oppnådd med utvalgets forslag og det som følger av

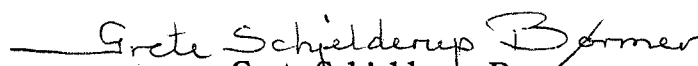
opplæringsloven - eventuelt at ordlyden i begge lovene blir koordinert med tanke på slik likhet - er situasjonen likevel uklar. Dette fordi de respektive lovene vil være underlagt forskjellige tilsyns- og kontrollregimer, noe som vil kunne føre til ulik rettsforståelse og behov for å avklare ulike organs kompetanse. Det vises her til at opplæringsloven gir relativt vidtgående myndighet til den statlige tilsynsmyndigheten. Vi kan ikke se at denne utfordringen løses ved at diskrimineringsombudsloven er ment å regulere kompetanseforhold mellom ulike organ i situasjoner der det er fattet vedtak. På dette området oppstår det også avklaringsspørsmål i forhold til barnehageloven og universitets- og høyskoleloven som stiller krav til *individuell tilpasning*. Sistnevnte lov inneholder forøvrig også krav om universell utforming av læringsmiljøet.

Når det gjelder de økonomiske og administrative sidene av lovforslaget, har det ikke vært mulig i høringssammenheng å gå inn i disse på en slik måte at det er forsvarlig å uttale seg om dette. Mye vil likevel måtte avhenge av høringsuttalelsene til de berørte partene, som for eksempel kommuner og fylkeskommuner.

Vi er tilgjengelig for dialog i forhold til ovennevnte merknader.

Med hilsen


Cathrin Sætre (e.f.)
avdelingsdirektør


Grete Schjelderup Børner
seniorrådgiver